

✧ Αστέρι πάνω
από τη Βηθλεέμ

και άλλες
χριστουγεννιάτικες
ιστορίες

AGATHA
CHRISTIE
MALLOWAN

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ και άλλες ιστορίες**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *Star over Bethlehem and other stories*

Από τις Εκδόσεις *HarperCollinsPublishers*, Λονδίνο 2011

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Elise Wrigley

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κατερίνα Δουρίδα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Agatha Christie Limited, 1965. All rights reserved.

AGATHA CHRISTIE, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2022

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Δεκέμβριος 2022

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-4185-6

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-4186-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoïou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ
και άλλες ιστορίες

Μετάφραση: Κατερίνα Δουρίδα

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς	Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;	Η Πύλη του Πεπρωμένου
Πέντε μικρά γουρουνάκια	Το μυστήριο του	Ο θάνατος έβαλε τελεία
Φόνοι με αλφαριθμητική σειρά	Λίστερντεϊλ	Ο μυστηριώδης κύριος Κουίν
Έγκλημα στο Οριάν Εξπρές	Σιωπηλός μάρτυρας	Ο Πάρκερ Πάιν ερευνά
Ο Πουαρό ερευνά	Έγκλημα κάτω από τον ήλιο	Θάνατος στα σύννεφα Νέμεση
Φόνος στο πρεσβυτήριο	Μυστήριο στην Καραϊβική	Οι τελευταίες υποθέσεις της Μις Μαργλ
Το πτώμα στη βιβλιοθήκη	Η ξεχασμένη δολοφονία	Εγκλήματα στην καρδιά του χειμώνα
Και δεν έμεινε κανένας	Ο φόνος είναι εύκολος	Εγκλήματα στην καρδιά του καλοκαιριού
Δέκα ύποπτοι για φόνο	Η εξαφάνιση της γηραιάς κυρίας	Έλα, πες μου πώς ζεις Μετά την κηδεία
Μια αυτοβιογραφία	Ο Ωχρός Ίππος	Ραντεβού με τον θάνατο
Έγκλημα στο γκολφ	Το μυστήριο του Σίταφορντ	Καφές σκέτος
Η δολοφονία του Ρότζερ Ακροϊντ	Ο θάνατος του λάρδου	Θλιμμένο κυπαρίσσι
Οι Μεγάλοι Τέσσερις	Έιζγουερ	Άγνωστος προορισμός
Θανάσιμος κίνδυνος	Με ανοιχτά χαρτιά	Μικρές ιστορίες μυστηρίου
Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό	Η περιπέτεια της χριστουγεννιάτικης πουτίγκας	Αφρώδες κυάνιο
Η φαρμακερή πένα	Το τρένο των 16:50	Ο ιστός της αράχνης
Πρόσκληση σε φόνο	Τα δεκατρία προβλήματα	Πάρτι για δολοφόνους
Ο μουσικός αντίπαλος	Συνέταιροι στο έγκλημα	Ραντεβού στη Βαγδάτη
Η δοκιμασία της αθωότητας	Ατέλειωτη νύχτα	Το Χόλοου
Το μυστικό του Τσίμνεις	Επιβάτης για Φρανκφούρτη	Φόνος στον αριθμό 14 και άλλες ιστορίες
Φόνος στη Μεσοποταμία	Ο άντρας με το καφέ κοστούμι	Όσο διαρκεί το φως και άλλες ιστορίες
Το μυστήριο του Μπλε Τρένου	Προς το μηδέν	Το Σκυλί του Θανάτου και άλλες ιστορίες
Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή Πουαρό	Γάτα ανάμεσα σε περιστέρια	Ο απροσδόκητος επισκέπτης
Τραγωδία σε τρεις πράξεις	Ο γρίφος του παπουτσιού με την αγκράφα	Μάρτυρας κατηγορίας και άλλες ιστορίες
Οι άθλοι του Ηρακλή	Στην πλημμυρίδα της ζωής	Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ
Σίκαλη στην τσέπη	Τα ρολόγια	Το τρίτο κορίτσι
Ο καθρέφτης ράγισε	Ξενοδοχείο Μπέρτραμ	
N ή M;	Το τέχνασμα με τον καθρέφτη	
Το μυστήριο των εφτά ρολογιών		

Για τη Χαιντί

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	11
---	----

ΑΣΤΕΡΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ

<i>Χαιρετισμός</i>	15
Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ	17
<i>Ένα χριστουγεννιάτικο στεφάνι</i>	27
Το άτακτο γαϊδουράκι	31
<i>Σμύρνα, Χρυσός και Λίβανος</i>	37
Το ποταμόπλοιο	39
Στη δροσιά του δειλινού	51
<i>Η Τζένι στα Ουράνια</i>	61
Ύψιστη προαγωγή	65
<i>Οι Άγιοι του Θεού</i>	79
Το νησί	81

Η ΟΔΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Μια μάσκα από την Ιταλία	95
Μπαλάντες	121
Ονειροφαντασίες	141
Άλλα ποιήματα	157

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πράγματα	183
Τόποι	193
Ερωτικά και άλλα ποιήματα	205
Στίχοι του σήμερα	231

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το βιβλίο Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ κυκλοφόρησε το 1965 υπό το όνομα Άγκαθα Κρίστι Μαλόουν, προκειμένου να ξεχωρίζει από τα αμιγώς αστυνομικά μυθιστορήματα της συγγραφέως. Μπορεί οι εκδότες της Κρίστι να μην έβλεπαν με καλό μάτι όσα κείμενά της ήταν μακριά από τις ιστορίες μυστηρίου, όμως το βιβλίο σημείωσε τελικά επιτυχία.

Πρόκειται για ένα μερικώς εικονογραφημένο βιβλίο, που περιέχει μικρές θρησκευτικές ιστορίες και ποιήματα που έγραψε η Άγκαθα Κρίστι. Αν και οι ιστορίες απευθύνονται σε παιδιά, η θεματολογία είναι κυρίως για ενηλίκους, καθώς υπάρχουν αναφορές σε θέματα που είναι επίκαιρα την περίοδο της δεκαετίας του '60, όπως η ανηρία και οι εκτρώσεις.

Η ιστορία με τον τίτλο Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ εκδόθηκε πρώτη φορά το 1946 σε μηνιαίο γυναικείο περιοδικό. Καμία από τις ιστορίες του βιβλίου δεν έχει διασκευαστεί για το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση.

ΑΣΤΕΡΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΗΘΛΕΕΜ

Χαιρετισμός

Δόξα να 'χει το Yule Log*!
Λάμπουν οι φλόγες χαρωπές!
Ζήτω με του Wassail** την κούπα,
με το κατακόκκινο κρασί να βράζει!

Στη φάτνη το Μωρό κοιμάται,
γαϊδούρια και βόδια μουγκανίζουν,
κοτούλες καθαρίζουν, κόκορες τραγουδούν.
Το χάνι απόψε σφύζει από ζωή
έν' Άστρο λαμπερό από ψηλά μας οδηγεί.
Βοσκοί στ' αρνιά τους πλάι γονατίζουν,
Μάγοι με δώρα από χρυσό χαρίζουν.
Στον ουρανό ψηλά, Αγγελούδια
για την Αγάπη του Θεού λένε τραγούδια.

Ξυπνήστε όλα τα παιδιά,
ξυπνήστε, τις σάλπιγγες ακούστε,
ήρθαν Χριστούγεννα ξανά
τον ύπνο σας για λίγο αφήστε!

* Χριστουγεννιάτικο κέικ σε σχήμα κορμού. (Σ.τ.Ε.)

** Χριστουγεννιάτικο ζεστό ποτό από κρασί ή μπύρα και μπαχαρικά, που πίνεται σε συγκεκριμένη κούπα. (Σ.τ.Ε.)

Αστέρι πάνω από τη Βηθλεέμ

Η Μαρία έσκυψε και κοίταξε το μωρό στη φάτνη. Ήταν μόνη στον στάβλο, με εξαίρεση τα ζώα. Καθώς χαμογελούσε κοιτώντας το παιδί, η καρδιά της γέμισε περηφάνια και ευτυχία.

Τότε, ξαφνικά, άκουσε ένα φτερούγισμα και, γυρνώντας το κεφάλι, είδε έναν μεγάλο Άγγελο να στέκει στο κατώφλι.

Ο Άγγελος έλαμπε σαν ήλιος πρωινός και το πρόσωπό του ήταν τόσο ωραίο, που τα μάτια της Μαρίας θάμπωσαν και αναγκάστηκε να στρέψει αλλού το πρόσωπό της.

Τότε ο Άγγελος είπε (και η φωνή του ακούστηκε σαν ολόχροση τρομπέτα):

«Μη φοβάσαι, Μαρία...»

Και η Μαρία απάντησε με την ταπεινή, γλυκιά φωνή της:

«Δε φοβάμαι, ω Άγιο Πνεύμα, μόνο που η λάμψη σου με ζάλισε».

«Ήρθα να σου μιλήσω», είπε ο Άγγελος.

«Μίλησέ μου, Άγιε. Ας ακούσω τις εντολές του Κυρίου».

«Δε φέρνω εντολές», είπε ο Άγγελος. «Καθώς όμως είσαι ιδιαίτερα αγαπητή στον Θεό, μπορώ να σε βοηθήσω να δεις το μέλλον...»

Τότε η Μαρία κοίταξε προς το παιδί και ρώτησε με λαχτάρα:

«Να δω το δικό του μέλλον;»

Το πρόσωπό της άστραψε γεμάτο προσδοκία.

«Ναι», είπε ο Άγγελος τρυφερά. «Το δικό του μέλλον... Δώσε μου το χέρι σου».

Η Μαρία άπλωσε το χέρι της και πήρε το χέρι του Αγγέλου. Ήταν σαν να άγγιζες φλόγα... μια φλόγα όμως που δε σε έκαίγε. Έκανε λίγο πίσω και ο Άγγελος μίλησε ξανά:

«Μη φοβάσαι. Είμαι αθάνατος και είσαι θνητή, όμως το άγγιγμά μου δε θα σε πληγώσει...»

Τότε ο Άγγελος άνοιξε το μεγάλο χρυσαφένιο του φτερό πάνω απ' το μωρό που κοιμόταν, και είπε:

«Δες το μέλλον, Μητέρα, κι έτσι θα δεις το μέλλον του Γιου σου...»

Τότε η Μαρία κοίταξε ίσια μπροστά της και οι τοίχοι του στάβλου έλιωσαν κι εξαφανίστηκαν, και τώρα έβλεπε έναν Κήπο. Ήταν νύχτα κι έλαμπαν άστρα ψηλά στον ουρανό. Ένας άντρας προσευχόταν γονατιστός.

Κάτι σφίχτηκε μέσα της και η μητρική καρδιά της τής είπε ότι εκεί ήταν γονατισμένος ο γιος της. Είπε με ευγνωμοσύνη μέσα της: *Έχει γίνει καλός άνθρωπος... ευσεβής... προσεύχεται στον Θεό.* Και τότε ξαφνικά της κόπηκε η ανάσα, γιατί ο άνθρωπος είχε σηκώσει το κεφάλι του και τότε εκείνη διάβασε στο πρόσωπό του την αγωνία... την απελπισία και τη θλίψη... και κατάλαβε ότι έβλεπε με τα μάτια της τη μεγαλύτερη αγωνία που είχε γνωρίσει ποτέ. Γιατί ο άνθρωπος ήταν φριχτά μόνος. Προσευχόταν στον Θεό, προσευχόταν για να παρθεί μακριά του αυτό το ποτήρι της αγωνίας... όμως απάντηση δεν ερχόταν στην προσευχή του. Ο Θεός ήταν απών και σιωπηλός...

Και η Μαρία κραύγασε:

«Μα, γιατί δεν του απαντάει ο Θεός για να τον παρηγορήσει;»

Και άκουσε τη φωνή του Αγγέλου να της λέει:

«Δεν είναι σκοπός του Θεού να τον παρηγορήσει».

Τότε η Μαρία έσκυψε το κεφάλι πειθήνια. «Δεν είμαστε εμείς άξιοι να γνωρίζουμε τις ανεξικνιάστες βουλές του Κυρίου», είπε. «Όμως αυτός ο άνθρωπος... ο γιος μου... δεν έχει φίλους; Δεν έχει φίλους με ανθρωπιά;»

Ο Άγγελος άπλωσε τη φτερούγα του και η εικόνα άλλαξε. Τώρα έδειχνε μια άλλη μεριά του Κήπου, όπου η Μαρία είδε μερικούς ανθρώπους να κοιμούνται.

Τότε είπε με πίκρα: «Εκείνος τους χρειάζεται... ο γιος μου τους χρειάζεται... κι αυτοί δε νοιάζονται!»

«Δεν είναι παρά μόνο ανθρώπινα όντα με αδυναμίες...» είπε ο Άγγελος.

Η Μαρία είπε μέσα της: *Όμως αυτός, ο γιος μου, είναι ένας καλός άνθρωπος. Ένας καλός και ακέραιος άνθρωπος.*

Τότε η φτερούγα του Αγγέλου απλώθηκε πάλι και η Μαρία είδε έναν δρόμο που φδογουριστά οδηγούσε σε έναν λόφο. Πάνω του ήταν τρεις άντρες που κουβαλούσαν τρεις σταυρούς, και πίσω τους πλήθος ανθρώπων και κάμποσοι Ρωμαίοι στρατιώτες.

«Τι βλέπεις τώρα;» ρώτησε ο Άγγελος.

«Βλέπω τρεις εγκληματίες που πάνε για εκτέλεση», του είπε η Μαρία.

Ο άντρας που βρισκόταν αριστερά γύρισε το κεφάλι του και η Μαρία είδε ένα σκληρό πανούργο πρόσωπο, κτηνώδες, κι αυτό την έκανε να τιναχτεί προς τα πίσω.

«Ναι, είναι εγκληματίες», είπε.

Τότε ο άντρας που βρισκόταν στη μέση σκόνταψε, σχεδόν έπεσε και, καθώς έστρεψε το πρόσωπό του, η Μαρία τον αναγνώρισε και έβγαλε φωνή μεγάλη:

«Όχι, όχι, δεν μπορεί να είναι ο γιος μου εγκληματίας!»

Όμως οι φτερούγες του Αγγέλου απλώθηκαν ξανά και τότε

εκείνη είδε να έχουν στηθεί οι τρεις σταυροί και στον μεσαίο σταυρό να βρίσκεται ψυχορραγώντας ο άντρας που ήξερε πως ήταν ο γιος της. Τα σκασμένα χείλη του άνοιξαν και τότε εκείνη άκουσε τις λέξεις που βγήκαν από αυτά.

«Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλιπες;»

Και η Μαρία φώναξε: «Όχι, όχι, δεν είναι αλήθεια! Δεν μπορεί να έχει κάνει κάτι κακό. Κάποιο φοβερό λάθος έχει γίνει. Συμβαίνει μερικές φορές. Κάποιο λάθος στο πρόσωπο θα έγινε. Τον πήραν για κάποιον άλλον. Υποφέρει για τα εγκλήματα κάποιου άλλου».

Όμως ο Άγγελος κούνησε πάλι τα φτερά του και αυτή τη φορά η Μαρία είδε τον άνθρωπο που σεβόταν πάνω απ' όλους τους ανθρώπους, τον Μεγάλο Ιεράρχη. Ήταν ένας άνθρωπος με ευγενικό παρουσιαστικό, όμως τώρα στεκόταν όρθιος και διερρήγγυε τα ιμάτιά του και φώναζε δυνατά:

«Αυτός ο άνθρωπος βλασφήμησε».

Η Μαρία κοίταξε τον άνθρωπο που στεκόταν δίπλα του, είδε το πρόσωπο του ανθρώπου που είχε βλασφημήσει και αυτό δεν ήταν άλλο από το πρόσωπο του γιου της.

Ύστερα η εικόνα θόλωσε, έσβησε και δε φαινόταν παρά μονάχα ο πλίνθινος τοίχος του στάβλου. Η Μαρία τώρα έτρεμε και έκλαιγε σπαρακτικά.

«Δεν μπορώ να το πιστέψω... δεν μπορώ να το πιστέψω. Είμαστε μια θεοσεβούμενη τίμια οικογένεια... όλη η οικογένεια. Μάλιστα, το ίδιο ισχύει και για την οικογένεια του Ιωσήφ. Και όλοι θα τον μεγαλώσουμε με προσοχή και με αφοσίωση στη θρησκεία και με σεβασμό και τιμή στην πίστη των πατέρων του. Ένας δικός μας γιος ποτέ δε θα γίνει βλάσφημος, δεν μπορώ να πιστέψω τέτοιο πράγμα! Όλα αυτά που μου έδειξες δεν μπορεί να είναι η αλήθεια».

Τότε ο Άγγελος είπε:

«Κοίταξέ με, Μαρία».

Η Μαρία τον κοίταξε και είδε τη λάμψη που τον πλαισιώνει και την ωραιότητα του προσώπου του.

Και είπε ο Άγγελος: «Ό,τι σου έδειξα είναι η Αλήθεια. Γιατί εγώ

είμαι ο Πρωινός Άγγελος και το Φως του Πρωινού είναι η Αλήθεια. Πιστεύεις τώρα;»

Με λύπη και ενάντια στη θέλησή της η Μαρία κατάλαβε ότι αυτό που είχε δει ήταν πράγματι αλήθεια... και πια δεν μπορούσε να αμφιβάλλει.

Δάκρυα έτρεξαν στο πρόσωπό της, κοίταξε το παιδάκι στη φάτνη και άπλωσε τα χέρια σαν να ήθελε να το προσφυλάξει.

«Παιδί μου... μικρό μου αβοήθητο παιδί... τι να κάνω για να σε σώσω;» φώναξε. «Τι, για να σε απαλλάξω απ' αυτό που σου μέλνεται; Όχι μόνο από τη θλίψη και τον πόνο, αλλά και από την κακία που θα ανθήσει στην καρδιά σου; Ω, καλύτερα να μην είχες γεννηθεί ποτέ ή να 'χες πεθάνει αμέσως μόλις ήρθες στη ζωή. Γιατί έτσι θα είχες πάει κοντά στον Θεό αγνό και άμωμο».

Και ο Άγγελος είπε: «Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο σου παρουσιάστηκα, Μαρία».

Και η Μαρία είπε: «Τι εννοείς;»

Και ο Άγγελος απάντησε: «Είδες το μέλλον. Είναι στο χέρι σου να πεις αν το παιδί θα ζήσει ή θα πεθάνει».

Τότε η Μαρία έσκυψε το κεφάλι και ανάμεσα στους λυγμούς της ψιθύρισε:

«Ο Κύριος μου τον έδωσε... Αν τον πάρει τώρα ο Κύριος, τότε θα καταλάβω ότι υπάρχει έλεος και, παρόλο που αυτό μου σκίζει τα σωθικά, θα υποκύψω στο θέλημά Του».

Ο Άγγελος όμως είπε τρυφερά:

«Δεν είναι ακριβώς έτσι. Ο Θεός αφήνει σε σένα την απόφαση. Η επιλογή είναι δική σου. Είδες το μέλλον. Τώρα διάλεξε αν το παιδί θα ζήσει ή θα πεθάνει».

Τότε η Μαρία έμεινε σιωπηλή για λίγο. Ήταν γυναίκα που η σκέψη της έπαιρνε κάποιο χρόνο. Κοίταξε τον Άγγελο για να του ζητήσει οδηγίες, όμως ο Άγγελος δεν είπε τίποτα. Ήταν ολόχρυσος, πανώριος και τρομερά απόμακρος.

Σκέφτηκε τις εικόνες που της είχαν δείξει... την αγωνία στον Κήπο, τον ντροπιαστικό θάνατο του άντρα που την ώρα του θανά-

του του είχε εγκαταλειφθεί από τον Θεό, και άκουσε ξανά την τρομερή λέξη *βλασφημία*...

Και τώρα, ετούτη τη στιγμή, το μωρό κοιμόταν κι ήταν αθώο και ευτυχισμένο...

Δεν αποφάσισε όμως αμέσως, συνέχισε να σκέφτεται... να βλέπει και να ξαναβλέπει τις εικόνες που της είχαν δείξει. Και καθώς το έκανε, συνέβη ένα παράξενο πράγμα, επειδή θυμήθηκε λεπτομέρειες που δεν είχε προσέξει όταν έβλεπε τις εικόνες. Είδε, για παράδειγμα, το πρόσωπο του ανθρώπου που ήταν στον δεξιό σταυρό... Δεν ήταν ένα μοχθηρό πρόσωπο, ήταν ένα αδύναμο πρόσωπο και ήταν γυρισμένο προς τον σταυρό του κέντρου και κοιτούσε με μια έκφραση αγάπης, πίστης και λατρείας... Και τότε με θαυμασμό η Μαρία σκέφτηκε: *Τον γιο μου κοιτούσε έτσι...*

Και ξαφνικά είδε ολοκάθαρα το πρόσωπο του γιου της όπως ήταν όταν κοιτούσε τους κοιμισμένους φίλους του στον Κήπο. Έδειχνε θλίψη, λύπηση, κατανόηση και μεγάλη αγάπη... Και τότε σκέφτηκε: *Αυτό είναι το πρόσωπο ενός καλού ανθρώπου...* Και είδε ξανά τη σκηνή της κατηγορίας. Αυτή τη φορά όμως κοίταξε όχι τον υπέρλαμπρο Μεγάλο Ιερέα, αλλά το πρόσωπο του κατηγορουμένου... και στα μάτια του δεν υπήρχε ενοχή...

Τότε το πρόσωπο της Μαρίας έδειξε μεγάλη ταραχή.

«Έκανες, Μαρία, την επιλογή σου;» τη ρώτησε ο Άγγελος. «Θα απαλλάξεις τον γιο σου από τα βάσανα και τα ανομήματα;»

Και η Μαρία μίλησε αργά.

«Δεν είμαι εγώ άξια, μια αμόρφωτη και απλή γυναίκα, να κατανόησω τους Υψηλούς Σκοπούς του Θεού. Ο Κύριος μου έδωσε το παιδί μου. Αν ο Κύριος μου το πάρει, τότε αυτό θα είναι το θέλημα Του. Αφού όμως ο Θεός του έδωσε τη ζωή, δε μου επιτρέπεται εμένα να του πάρω αυτή τη ζωή. Επειδή μπορεί στη ζωή του παιδιού μου να υπάρχουν πράγματα που εγώ δεν τα καταλαβαίνω σωστά... Μπορεί να είδα μόνο ένα μέρος της εικόνας, όχι το σύνολο. Η ζωή του μωρού μου είναι δική του, όχι δική μου, και δεν έχω το δικαίωμα να την ορίσω εγώ».

«Σκέψου ξανά», είπε ο Άγγελος. «Δε θέλεις να βάλεις το παιδί σου στην αγκαλιά μου και να το πάω πίσω στον Θεό;»

«Πάρ' το στην αγκαλιά σου, αν έτσι προστάζει ο Θεός», είπε η Μαρία. «Όμως δε θα το βάλω εγώ εκεί».

Ακούστηκε ένα δυνατό φτερούγισμα, φάνηκε μια δυνατή λάμψη και ο Άγγελος εξαφανίστηκε.

Ο Ιωσήφ μπήκε ύστερα από ένα λεπτό και η Μαρία τού είπε τι είχε συμβεί. Ο Ιωσήφ επιδοκίμασε τις πράξεις της Μαρίας.

«Σωστά έπραξες, γυναίκα», της είπε. «Ποιος ξέρει, μπορεί να ήταν κανένας ψεύτης Άγγελος».

«Όχι», είπε η Μαρία. «Δεν είπε ψέματα».

Το ένστικτό της τής έλεγε να είναι απόλυτα σίγουρη γι' αυτό.

«Εγώ δεν πιστεύω λέξη απ' όλα αυτά», είπε με πείσμα ο Ιωσήφ. «Θα μεγαλώσουμε τον γιο μας πολύ προσεκτικά και θα του δώσουμε καλή θρησκευτική αγωγή, γιατί η αγωγή είναι που μετράει. Θα δουλέψει στη δουλειά μου, θα πηγαίνει μαζί μας στη συναγωγή τα Σάββατα και θα τελεί όλες τις γιορτές και τους εξαγνισμούς».

Κοιτάζοντας τη φάτνη είπε:

«Κοίτα, ο γιος μας χαμογελάει...»

Πράγματι, το αγοράκι χαμογελούσε και έσφιγγε δυνατά το χέρι της μητέρας του σαν να ήθελε να πει: *Καλά έκανες!*

Όμως ψηλά, στους γαλάζιους αιθέρες, ο Άγγελος έτρεμε από λύσσα κι αλαζονεία.

«Για σκέψου... να αποτύχω από μια ανόητη, αγράμματη γυναίκα! Καλά, θα βρω κι άλλη ευκαιρία. Μια μέρα, όταν Αυτός θα φοβάται και θα πεινάει και θα είναι ευάλωτος... Τότε είναι που θα τον ανεβάσω στην κορυφή ενός βουνού και θα του δείξω τα Βασίλεια του δικού μου Κόσμου. Θα του προσφέρω την κυριαρχία όλων αυτών. Θα έχει στις διαταγές του πολιτείες και βασιλιάδες και λαούς... Θα έχει τη δύναμη να προξενεί πολέμους και να τους σταματάει, να εξαφανίζει την πείνα και την καταπίεση. Με μια κίνηση λατρείας προς εμένα, κι αμέσως θα γίνει ικανός να εγκαθιδρύει την ειρήνη και να ικανοποιεί κάθε επιθυμία. Θα αναγνωρι-

στεί ως η Υπέρτατη Δύναμη του Καλού. Ποτέ δε θα μπορέσει να αντισταθεί σε τέτοιο πειρασμό!»

Και ο Εωσφόρος, ο Γιος της Αυγής, γέλασε δυνατά και, γεμάτος άγνοια και αλαζονεία, χώθηκε αστράφτοντας σαν φλόγα στα βάθη των οριζόντων...

Στην Ανατολή, τρεις παρατηρητές των Ουρανών πήγαν στον κύριό τους και του είπαν:

«Είδαμε ένα μεγάλο φως στον ουρανό. Θα πρέπει να γεννήθηκε κάποιο σημαντικό πρόσωπο».

Ενώ όμως όλοι ψέλλιζαν και κραύγαζαν για σημεία και οινούς, ένας πολύ γέρος παρατηρητής μουρμούρισε:

«Σημείο του Θεού; Ο Θεός δεν έχει ανάγκη από Σημεία και Τέρατα. Είναι πολύ πιο πιθανό να είναι Σημείο του Σατανά. Σκέφτομαι πως, αν ο Θεός επρόκειτο να βρεθεί ανάμεσά μας, θα ερχόταν πολύ ήρεμα...»

Όμως στον στάβλο όλα ήταν πολύ χαρούμενα. Ο γάιδαρος γκάριζε, τα άλογα χλιμίντριζαν, το βόδι μουγκάνιζε και οι άντρες κι οι γυναίκες έρχονταν κατά ομάδες να δουν το Νεογέννητο, να το πάρουν αγκαλιά και να δείξουν τη μεγάλη τους χαρά. Κι εκείνο γελούσε, χωνόταν στις αγκαλιές τους και χαμογελούσε σε όλους.

«Μα, για δείτε!» φώναζαν. «Όλους τους αγαπάει! Δεν έχει ξαναγεννηθεί τέτοιο Παιδί...»

*Ένα χριστουγεννιάτικο στεφάνι**

Σαν έφτιαξε η Μαρία στεφάνι από ου,
κόκκινο αίμα έτρεξε, πολύ, κι από παντού.
Άλλη Μαρία έβγαλε τ' ακάνθινο στεφάνι,
αυτό που του Κυρίου της πλήγωνε το κεφάλι.
Το γκι όμως βρισκόταν μακριά,
πέρα από κάποια θάλασσα στα δυτικά
σαν στέφανος να κρέμεται
επάνω στον κορμό
μίας μηλιάς ειδολολάτρισσας.

Στο Γκλάστονμπερι φύτερωνε
μια αγκαθιά τεράστια
σαν ήρθε για δουλειές ο Ιωσήφ**
και θάμνοι ου βλασταίνανε παντού
στα δασωμένα μέρη.
Όμως το γκι

* Το ποίημα είναι εμπνευσμένο από τη μυθολογία της επικράτησης του χριστιανισμού στην Αγγλία και την Ιρλανδία. (Σ.τ.Μ.)

** Εννοεί τον Ιωσήφ τον από Αριμαθαίας, ο οποίος, σύμφωνα με τον μύθο, είναι αυτός που διέδωσε στην Αγγλία τον χριστιανισμό και μάλιστα υπάρχει μύθος που λέει ότι, καθώς ο Ιωσήφ ήταν αδελφός του πατέρα της Παναγίας, ήταν κατά συνέπεια παππούς του Ιησού και σε ένα από τα επαγγελματικά ταξίδια του είχε πάρει μαζί του τον Ιησού όταν ήταν έφηβος. (Σ.τ.Μ.)

κάθε που έφτανε η αυγή
ένιωθε ευλογημένο
κι ούτε ιδέα είχε καν
για το νιογέννητο Μωρό
στης Βηθλεέμ τη γη.

Ο Άγιος Πατρίκιος σε μανιασμένες θάλασσες
είχε ξενιτευτεί
για να κηρύξει τον Σταυρό
κι έτσι
βρήκε της Εύας το δεντρί
με γύρω απ' τον κορμό του
τον Όφι να 'χει τυλιγμένο
και μ' ένα γκι επάνω του
να είναι κρεμασμένο.
«Σε διατάζω, Ερπετό,
ετούτο το νησί ν' αφήσεις*
κι εσύ, ω Δέντρο, τα αυτιά πολύ καλά ν' ανοίξεις».
Τον Λόγο του Χριστού διδάσκει – και ιδού!
Το γκι με μαύρο δάκρυ κλαίει...

Το ου με κόκκινους καρπούς γεμίζει,
κόκκινους σαν το αίμα σε κάθε του κλαδί.
Η αγκαθιά μπουμπούκιασε με ολόχρυσους ανθούς
και είναι τώρα μόδα το φιλί
κάτω απ' το γκι.
Κι εσύ τι τάχα θα χαρίσεις στον Κύριό μας
– τον Χριστό
ω παγανιστικό φυτό μου καταπράσινο;
«*Τα δάκρυα που έχυσα για Εκείνον
που δεν Τον έχω δει ποτέ...*»

* Λέγεται ότι αυτός είναι ο λόγος που δεν υπάρχουν φίδια στην Ιρλανδία. (Σ.τ.Μ.)

Λοιπόν, ας δώσει ο Άνθρωπος
και τη ζωή του ακόμα για τον Άνθρωπο
είπαν οι κόκκινοι καρποί του ου
κι ας αγαπάει τον συνάνθρωπο
εκεί που ολόχαρα τα λούλουδα
του σκίνου λάμπουν.
Και δάκρυα να χύνει ο άνθρωπος
για τον συνάνθρωπό του
εκεί όπου το γκι ολόλευκο γυαλίζει.
Έλα, συμπόνια, έλα, αγάπη, έλα, θυσία!
Καλά Χριστούγεννα σε όλους!

Το άτακτο γαϊδουράκι

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα πολύ άτακτο γαϊδουράκι. Του άρεσε να είναι άτακτο. Όταν του έβαζαν κάτι στη ράχη του, το πετούσε κάτω και κυνηγούσε τους ανθρώπους να τους δαγκώσει. Ο αφέντης του δεν μπορούσε να το κάνει καλά, έτσι λοιπόν το πούλησε σε άλλον αφέντη κι αυτός ο άλλος αφέντης δεν μπορούσε επίσης να το κάνει καλά, έτσι λοιπόν το ξεφορτώθηκε κι αυτός και τελικά πουλήθηκε για μια χούφτα δεκάρες σε έναν απαίσιο γέρο, ο οποίος αγόραζε γέρικα και αδύναμα γαϊδούρια και τα σκότωνε στην πολλή δουλειά και την κακομεταχείριση. Όμως το άτακτο γαϊδουράκι τον κυνήγησε και τον δάγκωσε κι ύστερα το 'σκασε τρέχοντας μακριά. Δεν είχε καμία όρεξη να το ξαναπιάνουν και γι' αυτό πήγε και κόλλησε σε ένα καραβάνι που βρέθηκε στον δρόμο του. *Μέσα σε τόσο πλήθος, κανείς δε θα ξέρει σε ποιον ανήκω,* σκέφτηκε το γαϊδουράκι.

Αυτό το πλήθος πήγαινε στη Βηθλεέμ και, όταν έφτασε εκεί, πήγε σε ένα μεγάλο χάνι γεμάτο ανθρώπους και ζώα.

Το άτακτο γαϊδουράκι χώθηκε σε έναν δροσερό στάβλο, στον οποίο βρίσκονταν ένα βόδι και μια καμήλα. Η καμήλα ήταν πολύ υπεροπτική, όπως όλες οι καμήλες, επειδή πιστεύουν ότι είναι τα μοναδικά όντα που γνωρίζουν το εκατοστό και μυστικό όνομα του Θεού. Ήταν, λοιπόν, πολύ ακατάδεχτη για να μιλήσει σε ένα γαϊδουράκι. Έτσι λοιπόν το γαϊδουράκι άρχισε κι αυτό να κοκορεύεται. Του άρεσε να κοκορεύεται.

«Είμαι ένας πολύ ασυνήθιστος γάιδαρος», είπε. «Βλέπω το πριν και το μετά».

«Και τι σημαίνει αυτό;» ρώτησε το βόδι.

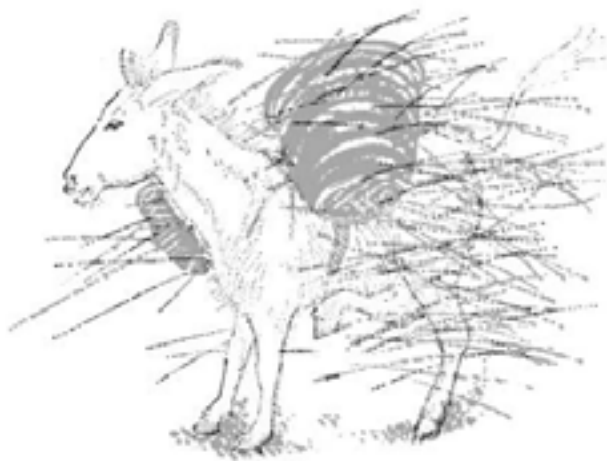
«Μπορώ να βλέπω με τα μάτια της προ-προ-προγιαγιάς μου που ζούσε την εποχή του Προφήτη Βαλαάμ και είδε τον Άγγελο Κυρίου!»

Το βόδι όμως συνέχισε να μασάει και η καμήλα να επιδεικνύει την ακαταδεξιά της.

Τότε, μια γυναίκα κι ένας άντρας μπήκαν μέσα κι έγινε πολλή αναστάτωση, όμως το γαϊδουράκι πολύ γρήγορα ανακάλυψε πως δεν υπήρχε λόγος για ανησυχία και πως απλά η γυναίκα επρόκειτο να γεννήσει, πράγμα που συμβαίνει καθημερινά. Και αφού γεννήθηκε το μωρό, μπήκαν μέσα μερικοί βοσκοί και χαλούσαν τον κόσμο πάνω απ' το παιδί... Οι βοσκοί, όμως, είναι πολύ κουτοί άνθρωποι.

Μετά, όμως, μπήκαν κάτι άνθρωποι με μακριά, πλούσια ρούχα.

«Είναι πολύ σημαντικοί άνθρωποι», ψιθύρισε η καμήλα.

Το γαϊδουράκι είχε μείνει να κοιτάζει με απορία.

«Και έφεραν και δώρα», συνέχισε η καμήλα.

Το γαϊδουράκι σκέφτηκε ότι τα δώρα μπορεί να ήταν τίποτα λιχουδιές κι έτσι, όταν σκοτείνιασε, άρχισε να μυρίζει γύρω γύρω.

Όμως το πρώτο δώρο ήταν κίτρινο και σκληρό, άγευστο, το δεύτερο προκάλεσε στο γαϊδουράκι φτέρνισμα και, όταν έγλειψε το τρίτο, είδε πως είχε άσχημη και πικρή γεύση.

«Τι χαζά δώρα...» είπε απογοητευμένο το γαϊδουράκι. Καθώς όμως στεκόταν εκεί, δίπλα στη Φάτνη, το μωρό άπλωσε το χεράκι του και άρπαξε ένα από τα αυτιά του γαιδάρου και το έσφιξε όπως κάνουν τα πολύ μικρά παιδιά.

Και τότε συνέβη κάτι πολύ παράξενο. Το γαϊδουράκι έπαψε να θέλει να είναι άτακτο. Για πρώτη φορά στη ζωή του ήθελε να είναι καλό. Και ήθελε να δώσει κι αυτό ένα δώρο στο μωράκι... μα δεν είχε τίποτα να του δώσει. Το μωρό έδειχνε πως του άρεσε το αυτί του, όμως το αυτί ήταν μέρος του κορμιού του... και τότε... μια άλλη παράξενη ιδέα τού ήρθε. Θα μπορούσε, ίσως, να προσφέρει στο μωρό τον εαυτό του...

Δεν είχε περάσει πολλή ώρα από τότε και ο Ιωσήφ μπήκε μέσα μαζί με έναν ξένο. Ο ξένος μιλούσε επιτακτικά στον Ιωσήφ, και το γαϊδουράκι, καθώς τους κοιτούσε, δεν μπορούσε να πιστέψει στα μάτια του!

Ο ξένος ξαφνικά άρχισε να διαλύεται και τη θέση του έπαιρνε Άγγελος Κυρίου, μια ολόχρυση φιγούρα με φτερά. Όμως σχεδόν αμέσως ο Άγγελος μεταμορφώθηκε πάλι σε έναν συνηθισμένο άνθρωπο.

«Πω πω, για δεσ που βλέπω φαντάσματα», μονολόγησε το γαϊδουράκι. «Θα φταίει όλο αυτό το σανό που καταβρόχθισα».

Ο Ιωσήφ μίλησε στη Μαρία.

«Πρέπει να πάρουμε το παιδί και να δραπετεύσουμε αμέσως. Δεν υπάρχει καιρός για χάσιμο». Τα μάτια του έπεσαν στο γαϊδουράκι. «Θα πάρουμε κι αυτό το γαϊδουράκι και θα αφήσουμε εδώ τα χρήματα για τον ιδιοκτήτη του, όποιος κι αν είναι αυτός. Έτσι, θα κερδίσουμε χρόνο».

Πήραν, λοιπόν, τον δρόμο μακριά από τη Βηθλεέμ. Καθώς όμως έφτασαν σε ένα φαράγγι, εμφανίστηκε πάλι ο Άγγελος Κυρίου με μια πύρινη ρομφαία και το γαϊδουράκι έστριψε και άρχισε

να σκαρφαλώνει προς τον λόφο. Ο Ιωσήφ προσπάθησε να το γυρίσει πίσω στον δρόμο, η Μαρία όμως είπε:

«Άφυσέ το. Θυμήσου τον Προφήτη Βαλαάμ».

Κι έτσι, μόλις έφτασαν στη σκιά μια μικρής συστάδας με ελιές, είδαν τους στρατιώτες του βασιλιά Ηρώδη να τρέχουν με θόρυβο στον δρόμο με υψωμένα τα σπαθιά τους.

«Έτσι όπως τα είπε η προ-προ-προγιαγιά μου», είπε το γαϊδουράκι, πολύ ικανοποιημένο από τον εαυτό του. «Αναρωτιέμαι αν κι εγώ προέβλεπα το ίδιο καλά».

Ανοιγόκλεισε τα μάτια του και είδε μια θολή εικόνα. Είδε έναν γαϊδάρo να πέφτει σε ένα πηγάδι κι έναν άντρα να τον βοηθάει να βγει... «Μπα! Αυτός είναι το αφεντικό μου που μεγάλωσε κι έχει γίνει άντρας», είπε το γαϊδουράκι. Ύστερα είδε μιαν άλλη εικόνα... τον ίδιο άντρα να μπαίνει καβάλα πάνω του σε μια πόλη. «Μα, βέβαια», είπε το γαϊδουράκι. «Θα τον στέψουν βασιλιά!»

Όμως το στέμμα δεν έμοιαζε να είναι από χρυσάφι, αλλά από αγκάθια (το γαϊδουράκι τρελαινόταν για τα αγκάθια και ειδικά για τα γαϊδουράγκαθα, μα αυτά δεν του φαίνονταν κατάλληλα για στέμ-

μα)... Κι έπειτα υπήρχε κι εκείνη η μυρωδιά που την ήξερε και τη φοβόταν: η μυρωδιά του αίματος· και πάνω σε ένα σφουγγάρι κάτι πικρό σαν τη σμύrna που είχε δοκιμάσει στον στάβλο...

Τότε ξαφνικά το γαϊδουράκι κατάλαβε ότι δεν ήθελε να προβλέπει άλλο τα μελλούμενα. Το μόνο που ήθελε ήταν να ζει μέρα τη μέρα, να αγαπάει τον μικρούλη Κύριό του και να τον αγαπάει κι Εκείνος, και να μεταφέρει τον ίδιο και τη μητέρα του με ασφάλεια στην Αίγυπτο.

Σμύρνα, Χρυσός και Λίβανος

Σμύρνα, Χρυσός και Λίβανος...

Ως η Μαρία στέκει
πλάι στον Σταυρό,
αυτές είναι οι λέξεις
που στο μυαλό της
πάλλουνε και κάνουνε
τα χέρια της να σφίγγει,
στον Γολγοθά,
στην κάψα του μεσημεριού.
Σμύρνα, Χρυσός και Λίβανος.
Οι Μάγοι γονατίσανε
πλάι σε απλούς βοσκούς,
τρελούς από χαρά,
με τους Αγγέλους να ευλογούν
τον Κύριο που φανέρωσε
πως τους ανθρώπους αγαπά
στέλνοντας τ' Αγόρι το νιογέννητο...

Πού είναι τώρα τα λιβάνια;
Και ο βασιλικός χρυσός;
Για τον Χριστό μονάχα σμύρνα πικρή
κι οδύνη.

Η διασημότερη συγγραφέας μυστηρίου όλων των εποχών στρέφει το ενδιαφέρον της στο θέμα «Χριστούγεννα». Σε μια φάτνη της Βηθλεέμ ένας άγγελος προσφέρει στη Μαρία ένα όραμα του μέλλοντος και την ευκαιρία να αλλάξει τη ροή των γεγονότων. Ένας άτακτος γαϊδάρáκος μαθαίνει το νόημα της αγάπης, καθώς μεταφέρει με ασφάλεια προς την Αίγυπτο μια πολύ ξεχωριστή μητέρα και το παιδί της.

Η Άγκαθα Κρίστι εξέδωσε αυτή τη συλλογή ποιημάτων και ιστοριών με θρησκευτικό περιεχόμενο χρησιμοποιώντας το όνομα του συζύγου της. Το βιβλίο θεωρήθηκε παιδικό προκειμένου να διαφοροποιηθεί από το υπόλοιπο έργο της, ωστόσο απευθύνεται κυρίως σε ενήλικες — ειδικά στους ενήλικες των μέσων της δεκαετίας του '60, τότε που πρωτοδημοσιεύθηκε. Αν και οι εκδότες της ήταν κατ' αρχάς πολύ επιφυλακτικοί, η επιτυχία του βιβλίου εξέπληξε και χαροποίησε τους πάντες, ακόμα και την ίδια τη συγγραφέα του.

a. AGATHA
C-RISTIE

2 ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24120